

Brieven van de overkant

van vrijheid, liefde en transformatie

O s h o

Zoek het onsterfelijke licht



Het enige licht kwam van een aardewerk lampje, maar nu is dat ook uitgeblazen. Er kwam een windvlaag die het vlammetje doofde.

Hoe lang kun je je op lampen verlaten? Hoe lang kan zelfs een groot aantal vlammen duren als ze zo gemakkelijk worden uitgeblazen? We zijn omgeven door een oceaan van duisternis.

Een jonge man zit naast me. Hij is heel erg bang voor de duisternis. Hij zegt dat het zijn hele wezen doet schokken, zelfs zo erg dat hij amper kan ademen.

Ik vertel hem: duisternis, en duisternis alleen omgeeft deze wereld. En de wereld heeft geen licht dat de duisternis kan verdrijven. Hoeveel vlammen er ook in de wereld zijn, vroeg of laat zullen ook zij opgaan in de duisternis. Zij komen en gaan, maar de duisternis blijft onaangetast. De duisternis van de wereld is eeuwig, en zij die zich op zulke vlammen verlaten zijn gespeend van intelligentie, want deze vlammen zijn niet echt. Uiteindelijk worden ze allen overmeesterd door de duisternis.

Maar er is ook een andere wereld – een wereld anders dan deze zichtbare wereld. Als deze wereld duisternis is, is de andere licht. Als in deze wereld licht vergankelijk en tijdelijk is, en duisternis permanent, dan is in de andere wereld duisternis vergankelijk en tijdelijk, en het licht permanent. Het wonderbaarlijke is dat de wereld van duisternis ver weg is van ons en de wereld van licht heel erg dichtbij.

Duisternis is buiten, en het licht is van binnen.

Onthoud, dat als je niet ontwaakt tot het licht binnen in je, er geen ander licht is dat je angst kan verdrijven. Laat je afhankelijkheid van vergankelijke lampen vallen en zoek het onvergankelijke licht. Dat alleen kan je onbevreesdheid, geluk en het licht brengen dat niemand van je weg kan nemen. Dat alleen is van ons wat niet weggenomen kan worden. Enkel dat wat niet van buiten ons komt is van ons.

Natuurlijk is er duisternis als je met je ogen naar buiten kijkt, maar kijk binnen in je ogen en zie wat daar is. Als daar duisternis was, hoe kon je dan duisternis herkennen? Datgene wat de duisternis herkent, kan zelf geen duisternis zijn.

Nogmaals, als het naar licht verlangt, hoe kan het dan duisternis zijn? Het is licht, vandaar dat het streeft naar licht. Het is licht, vandaar dat het hunkert naar licht. Het is licht, vandaar dat het licht zoekt. Licht alleen kan dorsten naar licht. Zoek naar de plaats vanwaar deze dorst opkomt, maak dat tot doel, en je zult erachter komen dat waar je naar dorst, daar verborgen is.

Weten brengt overwinning

De hitte van de middag is op z'n hoogtepunt. De bloemen van de palasboom gloeien als ambers.

Ik wandel langs een afgelegen pad. Dikke bamboebosjes staan langs het pad en ik vind hun schaduw erg plezierig.

Een bekende vogel zingt een lied, en zijn uitnodiging aanvaardend, hou ik daar even stil.

Een man die bij me is vraagt me: "Hoe moet ik boosheid overwinnen? Hoe kan ik seks overwinnen?"

Dit is tegenwoordig een veelvuldig voorkomende vraag. De vergissing ligt in de vraag – en ik zeg hem dat. Het probleem is niet hoe te overwinnen, maar te kennen. Wij kennen noch boosheid noch seks. Deze onwetendheid is het die ons verslaat. Weten brengt overwinning. Wanneer er boosheid is, wanneer er seks is, zijn wij er niet. Er is geen bewustzijn, dus zijn we niet. Wat er in deze staat van onbewustheid gebeurt is volledig mechanisch. Wanneer onbewustheid zijn greep loslaat, volgt er wroeging – maar dat is nutteloos, omdat degene die nu berouw heeft opnieuw in slaap zal zijn zodra seks hem weer te pakken heeft. Als hij niet in slaap wegzinkt – als hij bewustzijn, waakzaamheid en zelf-herinnering de overhand laat hebben – zal hij ondervinden dat er noch boosheid, noch seks is. Het mechanische is doorbroken en er is niets om te overwinnen – de vijand is vertrokken.

Je kunt dit misschien beter begrijpen door een symbolisch verhaal. In de duisternis wordt een touw aangezien voor een slang. Dit ziende, slaan sommigen op de vlucht, anderen maken zich klaar om te doden. Beiden begaan een vergissing, omdat beiden het touw voor een slang aanzien. Iemand gaat er naartoe, en komt erachter dat er helemaal geen slang is: hij hoeft niet meer te doen dan naderbij te komen.

De mens moet alleen dichterbij zichzelf komen. Wat er zich ook in hem bevindt, hij moet het allemaal goed leren kennen. Hij hoeft verder met niets te vechten. En ik zeg je dat de overwinning aan diegene ten deel valt die niet vecht.

De juiste waakzaamheid ten opzichte van de eigen mind is de sleutel tot de overwinning op het leven.

